

Література

1. Кізіма Т. О. Фінанси домогосподарств: сучасна парадигма та доміанти розвитку [Текст]: монографія / Т. О. Кізіма. – К.: Знання, 2010. – 431 с.
2. Оспішева В.І. Фінанси: курс для фінансистів [Текст]: навч. посіб. / за ред. В.І. Оспішева. – К.: Знання, 2008. – 567 с.
3. Лібанова Е. Аналіз бідності та соціальних наслідків економічної кризи в Україні [Електронний ресурс] / Елла Лібанова; Інститут демографії та соціальних досліджень НАНУ. – К., 2010. – Режим доступу: http://www.undp.org.ua/files/ua_35927
4. Карпенко О. В. Мінімальна заробітна плата та проблеми її реформування [Текст] / О.В. Карпенко // Збірник наукових праць ДВНЗ «УАБС НБУ» «Проблеми та перспективи розвитку банківської системи України». – 2010. – Т. 30. – С. 128-136.

УДК 336.14:352

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ДОХІДНОЇ ЧАСТИНИ БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

Рибалко Ю.– ст. 4 курсу, гр. Фвн-41

Науковий керівник – к. е. н., доцент Македонська Н.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Сьогодні особливої актуальності набуває проблема побудови досконалої та ефективної системи формування дохідної та видаткової частини державного бюджету, враховуючи їх структуру, для ефективного розвитку національної економіки. Державний бюджет - це невід'ємний атрибут кожної країни та важливий інструмент реалізації економічної та соціальної політики держави [1, с.23]. В Україні за роки трансформаційних змін остання формувалася в умовах надзвичайно жорсткої економічної кризи, що не могло не позначитися на їх характері, оскільки, з одного боку, постійною залишалася проблема мобілізації коштів до бюджету для виконання державою своїх функцій і зобов'язань, а з іншого – об'єктивним був безперервний процес втрати одних джерел фінансових надходжень до бюджету і пошуку у відповідності з цим інших, які б відповідали новій системі господарювання. Це постійно загострювало проблему дефіциту бюджету та способів його покриття.

Економічна криза і суперечності у бюджетному процесі на початковій стадії трансформаційних змін змусили пережити в Україні проблеми поповнення бюджету грошовими коштами, надходження до бюджету у вигляді взаємозаліків, недовиконання більшості бюджетних планів, реструктуризації боргів як засобу боротьби з недоїмками, порівняно невисокий рівень податкових надходжень.

Проаналізувавши дані про державний бюджет 2015 року ми бачимо, що дохідна частина складається з таких основних дохідних статей: офіційні трансферти які займають 0,04% в структурі бюджету, податкові надходження - 76,72%, неподаткові надходження -9,86%, доходи від операцій з капіталом 0,08% та цільові фонди [2].

Щодо видаткової частини, то маємо наступні данні видатки у сумі складають 462.211.728,3 тис. грн, у тому числі видатки загального фонду Державного бюджету України – у сумі 408.073.741,9 тис. грн. та видатки спеціального фонду Державного бюджету України – у сумі 54.137.986,4 тис. грн [2].

Видатки Державного бюджету України класифікують наступним чином: видатки на споживання – 370191739,3 грн. і вони складають 90,72% від загальної суми; видатки розвитку – 36382002,6 грн., які складають 9,28% від загального числа державних видатків. Граничний обсяг дефіциту

Державного бюджету України маємо у сумі 71.564.275,4 тис. грн, у тому числі граничний обсяг дефіциту загального фонду Державного бюджету України – у сумі 62.565.692,7 тис. грн. та граничний обсяг дефіциту спеціального фонду Державного бюджету України – у сумі 8.998.582,7 тис. гривень [2].

До основних джерел фінансування державного боргу можна віднести наступні: фінансування за борговими операціями, яке в свою чергу включає запозичення та погашення; надходження від приватизації державного майна та фінансування за активними операціями. Загальне фінансування планується здійснити на суму 71 564 275,4 тис. грн.

Формування бюджету в Україні з дефіцитом зумовлюється тим, що в нашій державі є значна потреба у проведенні в багатьох сферах, фінансуванні розвитку інфраструктури, підвищення якості адміністративних та соціальних послуг. Для їхнього забезпечення необхідно залучити додаткові джерела фінансування шляхом більш активного використання економічного потенціалу країни.

Важливе значення у формуванні дохідної частини бюджету мають податки. До основних напрямків трансформації податків відносять: зниження податкового навантаження на суб'єктів малого бізнесу; спрощення механізму обчислення податків; запровадження прогресивної шкали оподаткування доходів фізичних осіб; зменшення ставки або диференціація ставок ПДВ; реформування податкових пільг та інші [3].

За останній період в країні були введені нові податкові збори, які повинні збільшити обсяг надходжень. Основне значення тут приділяється надходженням від податку на доходи фізичних осіб, яке уряд сподівається отримати в три рази більше ніж у 2014 році. Слід зазначити, що це вперше за останні роки, коли уряд перекладає відповідальність у наповненні бюджету на населення, а не на бізнес.

Прийняття «Закону України про державний бюджет на 2015 рік», тягне за собою внесення змін до інших нормативно-правових актів України та у всі сфери людської діяльності. Тому дуже важливо чітко, дотримуючись правової бази держави виконати поставлені цілі, з метою покращення стану в країні. Адже одні не вирішені проблеми, породжують нові наслідки. На сьогоднішній день на дохідної частини

бюджету України негативно впливає чимало факторів, зокрема: існування тіньових схем ведення бізнесу, неузгодженість потреб у податкових надходженнях з можливостями їх отримання, недосконалість правових норм щодо забезпечення державного контролю в

процесі управління ресурсами. Тому дуже важливо проводити ефективну політику у всіх сферах життя, для майбутнього збільшення дохідної частини бюджету України, що зменшить різницю між доходами і видатками у державі.

Література

1. Василик О.Д. Бюджетна система України : підручник / О.Д. Василик, К.В. Павлюк. — К. : ЦУЛ, 2002. — 544 с.
2. «Закон України про державний бюджет на 2015 рік» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/80-19>.
3. Особливості формування дохідної частини місцевих бюджетів в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.kraina.org.ua/ua/module/Budget_expenses/conception/496/. 4

УДК 336.2

ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Гаврилюк І.- ст 4 курсу, гр.Фвн-42

Науковий керівник – к.е.н., доцент Мацедонська Н.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

Невідкладність глибинної податкової реформи сьогодні не піддається сумніву. Останні події, які відбулися і відбуваються в Україні, чітко визначають необхідність для держави рухатися в напрямку реформування всіх сфер суспільного життя, і податкова - одна з пріоритетних. Це визначається в основному тим, що без максимальної оптимізації законодавства, яке регулює рух суспільних фінансових ресурсів, Україна ще довго не зможе вийти з фінансової кризи та стати ефективною державою.

Одним із напрямів реформаторських процесів, які на сьогодні можуть суттєво змінити податкову сферу, є тенденція щодо досягнення збалансованої та узгодженої сукупності обов'язкових платежів, які ми, власне, відносимо до складу податкової системи.

Питання реформування податкової системи були предметом дослідження таких учених як: І.Є. Криницький, М.П. Кучерявенко, О.А.Лукашев, Н.Ю. Пришва та ін. В той же час, трансформація економічних відносин вимагає належного правового регулювання та визначення нових орієнтирів реформування податкової системи.

Проблема побудови ефективної податкової системи – одна із найбільш актуальних в Україні. Її вирішення повинно здійснюватися шляхом вивчення і аналізу як існуючої в Україні законодавчої бази, так і накопиченого у світі досвіду у сфері оподаткування.

Ефективність податкової системи визначається тим, наскільки цілеспрямовано вона вирішує комплекс завдань, пов'язаних із скерованістю економіки як системи, розвитком виробництва, підвищенням життєвого рівня населення.

Чинна система оподаткування в Україні формувалась протягом багатьох років. На жаль, поки що вона не є досконалою і не повністю відповідає вимогам часу [1].

Нерівномірність оподаткування – це наслідок адміністративного регулювання економіки. Різниця в податковому навантаженні між галузями і різними територіальними одиницями варіює від 12 до 150 % доданої вартості.

Основними недоліками чинної податкової системи є:

1. Податкова система характеризується передусім фіскальною спрямованістю, що є основою для більшості змін, які вносяться до податкового законодавства. Водночас її регулююча функція не зорієнтована на стаке економічне зростання. Значне податкове навантаження на виробництво та недостатнє податкове навантаження за використання природних ресурсів негативно впливає на розвиток економіки.

2. Нормативно-правова база оподаткування є складною, неоднорідною та нестабільною, а окремі законодавчі норми – недостатньо узгоджені, інколи суперечливі. Питання оподаткування і досі регулюються не тільки законами, а і декретами Кабінету Міністрів України, указами Президента України.

3. Застосування спрощеного режиму оподаткування суб'єктів малого підприємництва з урахуванням позитивних чинників (активізація підприємницької діяльності, створення нових робочих місць, стимулювання раціонального використання ресурсів, зменшення витрат на адміністрування податків) призвело до таких проблем: викривлення моти-вації підприємницької діяльності, зокрема незаінтересованість суб'єктів господарювання у зміні свого статусу як суб'єктів, які мають право використовувати спрощені системи оподаткування, що уповільнює їх розвиток та зростання обсягів діяльності, призводить до дроблення деяких середніх підприємств;

4. Витрати на адміністрування окремих податків є значними порівняно з доходами бюджету, що формуються за рахунок їх справляння [2].

Метою проведення податкової реформи є приведення податкової системи у відповідність з пріоритетами державної політики соціально-економічного розвитку, сприяння сталому економічному зростанню шляхом лібералізації податкової системи на основі виваженої інвестиційно-інноваційної політики.

Основні стратегічні цілі податкової реформи:

- підвищення конкурентоспроможності вітчизняного бізнесу;
- легалізація тіньового сектора;